

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

●● Egyes lappéldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. ●●

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

Búcsúzóra.

Akarha tüntetni akart volna Szentes értelmisége ama durva és hazug híresztelések ellen, amelyek úgy tárgyalták Zsilinszky Mihály főispán lemondását és eltávozását vármegyénk éléről, mint általuk e vármegye és városjávára kivívott sikert; mintha csak az egész értelmiség — mint egy ember — akart volna kifejezést adni e durva hazugság fölött érzett méltó felháborodásának és feledtetni a tőlünk távozóval mindazt a keserűséget, amit rövid nyegvedfél évi itteni főispánsága alatt — valljuk meg őszintén, — sokszor épp ez értelmiség közönye folytán kellett elszenvédenie: olyan bensőség- és szeretetlenség igyekezett mindenki szentelni a búcsúzást, annyira iparkodott ez az értelmiség kifejezést adni annak, hogy Zsilinszky Mihályt a királyi kegy és kormánybizalom elszólíthatta tőlünk fontosabb misszióra, reá bízhatta egy vármegye kormányát, hol kipróbált hazafiságot kell teljes mértékben érvényesíteni: de amikor tőlünk távozik, teheti ezt nem csupán itt híven teljesített kötelessége tudatában, de tudatában annak is, hogy e magyar vármegye józan, elfogulatlan értelmisége

átértette és átértette azon magasztos eszméket, nemes intenciókat, amelyek őt e vármegye kormányzásában vezérelték és ezen eszméket, intenciókat teljes, igaz értékük szerint becsülni is tudja.

A búcsúzás napjaiban túnt ki igazán, mily igaz, meleg ragaszkodással volt nem csupán Szentes, de a vármegye közséégeinek értelmisége is a távozóhoz.

Testület testület után tisztelgett a távozóval, hogy szívből fakadó, igaz érzéssel adjon kifejezést a távozása fölött érzett igaz fájdalomnak, de egyidejűleg melegen is üdvözölje új hitvátsa küszöbén.

Es a fényes társasvacsora, mely a f. hó 21-én este folyt le tiszteletére, mint a búcsúzás utolsó aktusa, kedves alkalmul szolgált az abban csaknem teljes számban részt vett értelmiségnek, hogy tüntetően ünnepelje mindvégig azt a férfit, akit a vármegye élén eltöltött évek alatt minden cselekedetében a szigorú igazság, törvénytisztlet és a megye és községei felvirulására irányuló nemes munkáság jellemeztek.

Zsilinszky Mihály több mint három éves főispáni működéséhez nem fűződnek nálunk úgynevezett zajos sikerek.

A nemes munka embere volt ő a szó igaz, nemes értelmében és az ilyenek soha nem hivalkodók, soha nem törekednek arra, hogy külsőségekkel érjenek el a j o s h a t á s t.

Szokásaiban, az emberekkel való bánásmódjában egyszerű volt és épp ezért modora megnyerő, nyájas, a legkisebbhez is, kit akár ügye-baja, akár iránta érzett tisztelete hozzá vezetett.

De a beavatottak tudják, hogy e szokásaiban egyszerű, modorára nyájas és előzékeny férfuban mily sziklaszilárd akaratú, mennyi szívós kitartás volt ott, ahol érezte, hogy a törvény és jog képezik lába alatt a tért és amit akar, ami célt maga elé tűzött: tiszta, nemes, szeplőtlen annak a forrás.

Az idő, mit körünkben eltöltött, nem a semmittevés, nem is a meddő kísérletezés ideje.

Ahogy 1889-ben történt ünnepies beiktatása után csakhamar felismerte a helyzetet; ahogy egyszer betekintést nyert viszonyainkba: hamarosan tisztában volt magával a teendők iránt és e perctől — ha külsőképen nem nyilatkozott is meg — szigorúan meg is állapította főispáni működése programját.

Két főszála volt e programnak.

A kocka el volt vetve és az eb háromszor egymásután felhangzó vonítása úgy tünt fel előttem, mint az imperátor 3 szavú diadalmi sürgönye a pharmacs-i csatanyerés után: „jöttem, láttam, győztem!”

A vetélytárs megérkezett, látott engemet és — legelső rohamával legyőzött!

Örültem, hogy néhány felriasztott veréb más irányt adott ellenfelem támadásainak és így minden további baleset nélkül térhettünk vissza a kastélyba.

Ez a leány kacagott fölöttem és ezt nem voltam képes olyan gyorsan elfelejteni.

A ház úrnője nem tágitott addig, amíg nagybátyám bele nem egyezett, hogy velem együtt az estét is a kastélyban tölts.

Vacsora után nagybátyám, aki unokaöccsere minden kitünő tulajdonát egyszerre akarta ütköztetbe vinni, felszólított, hogy dolgojjan egyet. Annnyival szívesebben engedtem felhívasának, mert reméltem, hogy kitünő baritonon bensősége némi benyomást tesz majd annak a szívére, aki ma ismételve nem valami hősül ismert meg.

A zongorához ültem és Schubert „Téli út a z a s e -ának első versszakát adtam elő. A rendelkezésemre álló minden érzést beléleheltem a népies dalba. Mikor e versszakhoz értem:

T Á R S A .

K a t u s .

Ébrenlét szebb mint az álom,
En az álmot nem kívánom;
Mert az álom tünde kép . . .
Mámorit, — de alig csillan,
Már elröppen, messze illan
Ingerkedő villiként.

Oh! ni más az: ébren lenni
S ébren téged átölelni —
. . . Tüzes csókot csók tetéz . . .
Hogyha a szív szíven dobban,
S a szenvedély langja lobban,
Szem a szembe hogyha néz.

Nem kívánok fényes álmot,
Nem vágyom a mennyországot
Míg ölélhet két karom
Kicsi nekem a nagy éden,
Mas boldogság nem kell nekem
Csak te, édes angyalom!

Ha nyughatom lágy öledben,
Minden földi messze lebben,
Ima fakad ajkamon:
A nagy Istent áldom érted
Aki téged enyémé tett,
Tündöklő szép csillagom!

Nem ingerel díszvágy, babér,
Nem rajongok drága kincsér

Melyért milliók bomlanak, —
Egy kincs: Katus szívvilága
Több nekem, mint miriádja
Az aether világának.

Síriusz.

A vetélytárs.

Beszélyke.
(Folytatás) 3.

Ekkor a tóból kiugazó és a parkot át-
szelő patakokcsa csobogó vize gatolta tovább-
haladásunkat. A víz túlpartjának buja gye-
pszőnyegén Cézár bozontos alakja tünt elő,
ahogy vadul esattogtatta felém fogait.

Minthogy a vizen nem vezetett át hid,
egész biztonságban éreztem magamat, ellen-
felem feltűnése nem félteltett meg és mu-
tatóujjamat fenyegetően felemelvén, morgog-
tam a jószavakat: „Cézár, őrizkedj március
idusától!”

Az eb, ugylátszik balra magyarázta ár-
tatlan kézmozdulatomat, mert beledobta magát
a vízbe, átúszott hozzánk és dacára, hogy a
leánya háta mögött lehető fedezetet keres-
tem, hatalmas rázkódások közben, féltékeny-
sége lázas crejével ontotta rám a bundáját
telítő vízeseppeket.

A leánya halkan kacagott, nekem meg
arcomba tolt a vér. Szegény Pompéjus én!
Cézár atlépte a patak rubikonát és kétségbe-
vonhatlanul hadat izent nekem.

Egyik a helyi gazdaság, ipar és kereskedelem javítását célozta a közlekedés javításával és ezzel egyidejűleg konszolidálására, szilárdul egyégy forrásására is törekedett a szétszórta megyetestnek; a másik a megyetest rútkelvényeinek, a régi és elposványosodott fegyelmi ügyek lebonyolításához és ezzel természetesen a megyei és községi közigazgatás javításához vezetett.

Miként gombolyította le Zsilinszky Mihály ezt a két fonalat? mennyi energiával, milyen vasmarokkal fogta annak szálait, hogy az ezekben vivott nehéz küzdelmek soha le ne trévéthessék a maga elé tűzött célok útjáról? — ezt csak azok tudják, akik e nagy és erőmésztő munkában résztint osztályosai, hogy úgy mondjuk: munkatársai, vagy működésének elfogulatlan és közvetlen szemlélői voltak; — ezt az utókor majd szintén meg fogja tudni egykor, ha kerül, ki a jelenkor történetét a számára megírja, a vármegyei levéltár poros aktáiból.

Tényekre hivatkozunk.

Ezer útjába gördített akadálylally megküzdve, Zsilinszky Mihály megoldotta és fényesen oldotta meg a szentes-vásárhelyi vasút építése kérdését.

Igyekeztek e vasutat eleve diszkreditálni ahol lehetett; hozzáférközött a rosszakarat, hogy minden erejét megfeszítve, lehetőleg elvonja tőle a vállalat sikerének legelső eszközeit, az anyagiakat; utóbb még alacsony, piszkos gyanú is férközött hozzá, mintha ki tudja milyen célzattal, törvény ellenére játszta volna annak kiépítését vállalkozó kezére; de Zsilinszky Mihályt sem rosszakarat, sem alacsony gyanú nem térítette el egy pillanatra sem a maga elé tűzött céltól és amíg ellene az aknamunka folyt, ő dolgozott, kapacitált, munkál-

kodott fáradhatatlanul, meg se látva az előhaladását lenyűgözőn akaró s útjába tolokodó ezer akadályt és ime — a siker teljes, a vasút épül és egy testbe fogja maholnap összeforrasztani e vármegye eddig szétszaggatott, sőt télvíz idején egymásnak megközelíthetlen részeit.

És mit szóljunk a régi bűnök kitzisztázására, a vármegyei és községi közigazgatás javítására irányuló zajtalan, de annál áldásosabb munkásságáról, amelyhez a szerencsésen elért sikerek hosszú láncolata fűződik?

Egy Zsilinszky Mihály szívós akarateréje, megfélemlíthetetlen bátorsága és az ellenfél megvetésének, semmibevevésének az a mértéke, amely ő benne megvolt, kellett ahhoz, hogy e sikerek elérjenek.

Belenyúlni a darázs fészekbe, feltépní régi sebeket tekintet nélkül arra, hogy a mütét alatt jó barát szisszen-e fel és válik halálos ellenséggé, tekintet nélkül arra, hogy a hivatalos rangfokozat magasabb vagy alacsonyabb lépcsőfokán áll-e az, akit a közjó érdekében a közigazgatás testén megejtendő mütét fájdalmasan érint, tekintet nélkül arra, hogy egy egész siserehad támad ellene, mely elősídként rágódva a társadalom és közélet testén, megbolygatva, kiverve látja magát általad az őt dúsan tápláló posványból: ezt csak olyan férfit merheti megcselekedni, mint Zsilinszky Mihály, aki érzi önbeséit, aki tudja, hogy-törvény és jog és ebben az erő mellett van, akinek lelkiismerete nyugodt az íránt, hogy kötelesség az, amit teljesít és a szigorú kötelességérzet nem válogathat barátban, ellenségben, annak haladnia kell a maga útján előre, mindig előre ama nemesebb, magasabb, ideális cél felé, melyet maga elé kitzította.

Fájdalom, manap kiveszőben vannak az ilyen kötelességtudók. Az opportunítás, a megalkuvások korát éljük köz- és társadalmi tekintetben egyaránt; a megalkuvását, mely bizonyos haszonért kész engedményeket tenni, tekintet nélkül arra: a közérkölcser megmétélyezők, a közjórátkosak és károsak ezen kedvezmények.

Zsilinszky Mihály abban, amit tisztalátása, fegyelmelzett logikája a közjóránt üdvőnek ismert fel és itélt meg, megalkuvást soha nem ismert.

Igy és csakis ez által vált lehetővé, hogy negydedél éves rövid főispánsága alatt több mint 60 fegyelmi ügyet, ezek közt 40-nél több régít, közöttük sok 20 éveset is tisztázott ki és bonyolított le szigorúan a jog és törvény követelményei szerint.

És ma, amikor a megyekormány éléről tőlünk távozik, egy-két még ugyan folyamatban, de már szintén a végbefejezés stádiumában levő ilyen régi közigazgatási bűn kivételével — elmondhatja, hogy misszióját teljesen befejezte, hogy utódnak e részben teljesen rendezett viszonyokat ad át: Csongrádvármegye ő alatta megtisztult a régi közigazgatási bűnök posványától, megtisztult úgy, hogy a vétkek minden esetben elvették méltó büntetésüket.

Sok olyan elkeseredett ellenséget szerzett magának e tisztító munkája közben, akik egekig magasztalói, dicsőítői voltak volna, ha megalkuvást ismer, ha opportunus és hagyva a multak bűneit elposványosodni, ahogy elposványosodni indultak, nem tép fel régi sebeket.

Ám, hogy ezt nem cselekedte: ez az ő elévülhetetlen érdeme.

És nemes, tisztító munkája közben szerzett ellenségeinek reá szórt piszkolódása a legékesszölőbb erkölcsi bi-

»Tovább miért időztem,

Kiúzve mért legyek?

Hol vad ebek üvölnek,

Nincs nyugtom ... ah, megyek!

a zongorakíséret hangjaiba valóban egy eb rekedt vonítása vegyült.

Cézár volt, aki kedvenc dalom íránt érzett nem tetszésének ily módon adott kifejezést. A gonosz indulata, irigy kutyát ugyan azonnal rendreutasították és Cézár teljes odaadással húzódott meg úrnője apró lábainál, de hogy egyáltalán szabadságot vett magának rútkonítását a legszentebb emberi érzés hangjával elvegyíteni, kelletténél jobban megutatta nekem, hogy Cézár e házban nem konzul, hanem egy diktátor szerepét játsza, ki íránt mindeki föltétlenül megadó kímélettel és elnézéssel vselvetik.

A dal végső strófiáit ez érzelem behatása alatt annyi édes fájdalom kifejezésével adtam elő, hogy magamat is meglepett. A földcsur és neje lelkesen tapsoltak, a leányka pedig, kinek szép szemében könnyet láttam csillogni, hozzám lépett és meleg kézzorításával köszönte meg a nyugtot élvezet.

A diadal egy pillanata! De ekkor az ufnulandi eb közénk furakodott; éreztem hideg, nedves bajuszát a kezemhez dörzslőzni és ez az érzés olyan kéjtelmetlen volt, hogy ijedten vontam ki jobbatam a leányv-

ból, miközben Cézár, felgaskodva, talpai egyikét a zongorabillentyűkre nyomta, melyek őt annyira bosszantották.

Rémesen esendült meg a durva érintésre a zongora húrja és e diszsonáns hangba veszett el a német zenemester egyik legszebb dalának altalam egész bensőséggel történt előadása.

Késő éjjel vetünk búcsút vendéglátóinktól, kik egészen a parkkapuig kísérték bennünket. A teli hold, ártaladva a fák sudarán ezüstös fényel árszította el a pázstot; a cserjék közt filemlel csattogott; némán haladtam Irén mellett és végtelen boldogság arasztotta el keblemet, mikor a leányka egyszerre félhalkan, mintha énekes kis madárka csicseregne, dúdolta el a Schubert dal végső szakát:

»Ajtódra hadd felirnom:

Nyugalmas éjszákát!

Hogy lásd, napeste híved

Reád gondol, reád!»

Mély megindulással szoritottam meg kicsiny kezét, ahogy a park kapujában elváltunk. Nagybatyám karját nyujtotta, ahogy látta, mint tántorodom meg. Minden körben látszott forogni körülöttem; a templom-torony mintha ingadozna, a fasudarak mintha böltingatnának, a hold mintha alá akarna bukni és

a csillagok mintha ezüst fecskék gyanánt röpökdnének össze-visza.

— Vendéglátó házigazdánk nemes bora úgy rémlik kissé nehéz volt nekéd! mondá nagybatyám, ahogy magiával vonzolt.

— Igen, ittas vagyok, feleltem. Ittas vagyok, de nem a bortól, hanem a tavasztól, a május illatától, virágok szinpopapjától, holdfénytől, szerelemtől, vágytól és mindazon gyönyörtől, melynek kifejezésére a legképletesebb nyelvben sem találnék méltó szavakat.

A derék pap megértette, mit akartam mondani és még hosszasan együtt ülünk kertje lugasában, némán, szótlanul bámulva az ég csillagmirriadját.

A következő napon olyan voltam, mint az álomjáró. Csak Irénre gondoltam, szemeimet mérőn szögeztem a kastély csúcsos tetőjére, hiú reménnyel igyekeztem a parkban valami mozgást észrevenni, pár tucat verset írtam és végig búztam a helyi újságot, az egyetlen olvasmányt, melyet nagybatyám aggságos gondoskodása megengedett. De mind ebből nem voltam képes egyebet kiokoskodni, egy nevezhetetlen nyugtalanságnál.

Végre hosszú, örökkévalóságnak tetsző két nap multán viszontláltam őt...

(Folyt. köv.)

zonyságtétel a mellett, milyen idealisan tiszta közigazgatás megteremtésén fáradozott e vármegyében Zsilinszky Mihály.

Megyei választások. Négy köztisztviselői állás kerül betöltésre a vármegyén a törvényhatóság f. hó 27-iki közgyűlésén: három a központban, egy pedig a csongrádi járásban, melynek élére első tisztviselőt, főszolgabírókat kell választani.

Talán a vármegyénkben bekövetkezett főispán-változás fontos eseménye tereli el a közfigyelmet e választásoktól: tény, hogy soha ilyes választások kevésbé nem keltek fel a benne részes tényezők érdeklődését, mint ezúttal.

Választási mozgalom, abban az értelemben, ahogyan venni sokasos, tulajdonképpen nem is észlelhető.

Igaz, pályázó se sok van s részben talán ez is az oka, hogy nagyobb lelkingyugalommal tekintünk a választások elé, mint egyébkor. Kis számú pályázó kevesebb érdeket érint, a kombináció nem olyan sokszorú és ismerve a vármegyei törvényhatóság elemeinek összekapcsolását, a dolgok mai állása mellett akár előre megírhatók az egész választás eredményét.

Pedig érdemes volna a választás kérdésével az összes tényezőknek komolyan számolniuk.

Nem a központ választásait értjük, mert hiszen itt mondhatni, ha a vármegyei közigazgatás javát akarjuk, egyébre gondolni sem lehet, mint: megválasztani a pályázók közül azokat, akik a közigazgatás azon ágában már kipróbált erők, tehát fokozatos előléptetni az árvászeki ülnököket és jegyzőket.

A stabilitás egyik legfőbb és legelengedhetlenebb követelménye a jó közigazgatásnak; e tétel igaz volta kétségszöveg.

A tisztviselői állás ma nem hivatal, melylyel tisztelet okáért ruházzuk fel ezt vagy amazt, hanem komoly életpálya, amelyre mondhatni nevelni kell azokat, akik e pályára lépnek. És akik egyszer ennek szentelték magukat, akiknek e pálya nem esz közz, hanem életké: jogosan elvárhatjuk, hogy mikor hosszabb időt töltöttek el a közgyűlésben becsülettel, közmegelegedésre és előhaladásukra, előléptetésükre tér és alkalom kínálkozik, méltatlannal ne mellőztessenek, sógorsági-komagsági politika révén, tapasztalatlan utjancok előnyére.

Hol ez az irányelv nem döntő a választás tényezőinél, ott jó és helyes közigazgatásról beszélni sem szabad; ott ilyen soha meggyökeresedni, izmosodni nem fog.

Ennyit a központban betöltendő árvászeki ülnöki állásokról.

Sokkalt nehezebb, de finnyásabb dolog is a Csongrád-járási főszolgabírók betöltéséről beszélni.

A csongrádi főszolgabíró állása egyike a legexponáltabbaknak, sőt határozottan a legexponáltabb járási főtisztviselőség.

Az ottani viszonyok sokban hasonlatosak áldástalan voltaként a szentesiekhez. És a csongrádi főszolgabíró helyzete, akárki legyen is az ma, semmivel sem rózsásabb a szentesi polgármesterénél.

Erre a fölöttébb kényes, sok tapintatot, körültekintést és józan értelmet követelő állásra megtalálni és odaállítani a legalkalmasabb egyént: nem könnyű feladat.

A pályázat eredménye sem gazdag.

Ezek közt is csak kettő jöhet komolyan számba, amennyiben mindkettő mögött, köztudomás szerint, erős párt tömörült: Réti Ferenc ügyvéd megyebizottsági tag, akinek nagy része van a Csongrád községi volt zilált közigazgatás regenerálásában és Csemege Antal, Csongrádnak volt polgármestere, majd járási főszolgabírája 1889-ig.

Igaz, a járási tiszti állások betöltésénél is bizonyos irányelvek szerint járt el eddig a törvényhatóság, miket aztán a gyakorlat mintegy szentesített.

Nevezetesen, mindenkor figyelembe vette az illető járás törvényhatósági bizottsági tagjai többségének akaratát és ahhoz alkalmazkodott, úgy okoskodván, hogy az a tisztviselő az illető járásé, tehát annak a biz. tagjai ítélik meg legjobban: ki alkalmas közmegelegedésre betölteni e tisztelet és ki nem?

E szinte törvényvé vált elv — az első tekintetre is kitetszik — nem éppen logikus.

A járásba eső törvényh. biz. tagok e járás lakosságának elenyészően kis számát képezik, egy részük hozzá még virilis is, tehát nem a népbizalom folytan, hanem törvényes jogon ül a bizottságban.

Természetszerűen következik ebből, hogy a járási biz. tagok többsége nem éppen mindenkor kifejezője a lakosság többsége akaratának.

Hozzájárul ehhez a közérkölcök azon elvadásia és szomorú meglazulása, mely — a demagógia átkának kifolyásaként — vármegyénkben utóbbi időben lábrakapott és papiroson kimutatott minden néven nevezendő többséget megbizhatatlanná, illuzóriussá tesz.

A most betöltendő Csongrád-járási főszolgabírósg korteszmozgalmai elszomorító képét mutatják e megbizhatatlanságnak.

Igy alkalmunk volt egy kötelező aláírási ívet látni, amelyen a járás 19 megyebizottsági tagja Réti Ferencet kéri főszolgabírónak megválasztani és ugyanennyien hívják fel jegyzőkönyvi kivonattal az összes megyebizottsági tagokat is, hogy szavazatukkal Réti Ferenc megválasztását segítsék elő.

Ugyde a Csemege-párt szintén 19 járási megyebizottsági tag aláírását produkálja egy más iven, akik meg Csemege megválasztását óhajtták.

A járásban pedig összesen 34 megyebizottsági tag van, mely számból ha a két pályázót lejtjük, 32 marad. És ime, a közérkölcök szomorú meglazulásának átkos következménye, hogy a járási többség a két komoly jelölt egyike mellett sem konstataható, mert hiszen számtani képtelenség, hogy 32 úgy oszolja meg, miszerint mindenik résznek 19 jusson belőle.

Minket azonban a járás illető számtani produkciója meg nem téveszt véleményünk szabad nyilatkozásában.

És ahogyan fontos választások előtt mindenkor szoktuk: ma is ószintén, leplezetlenül mondjuk el nézetünket.

Két komoly pályázó van: Réti Ferenc és Csemege Antal.

Utóbbi főszolgabírája volt már korábban a járásnak és éppen főszolgabírósága idejének tapasztalatain okulva, mondhatjuk ki egészen határozottan, hogy Csemege Antal mindenütt máshol érvényesítheti gazdag közigazgatási tapasztalatait, minden más téren helyet foghat a vármegyei tisztikarban és adminisztrációban, — csak éppen Csongrádon nem.

Ez nem kisebbitése az ő tudásának, képességeinek, sőt azok elismerése; — hanem a multak tapasztalatainak egyik logikus következménye.

S így maradna egy komoly pályázó: Réti Ferenc, aki ez állást, meggyőződések szerint — jól be is töltené.

Társulati közgyűlés. A körös-tiszmarosi ármentesítő társulat a f. hó 20-án tartotta rendes évi közgyűlését Hódmező-Vásárhelyen.

Szentest és környékét, általában a kunszt-márton—mindszenti szakaszt közelről érdeklő, nagyfontosságú ügyek nyertek e gyűlésen megoldást, e szakasz belvízszabályozásának kérdésében és — amennyiben bennünket közvetlenül leginkább ez érdekel — a rendelkezésünkre álló idő rövidségénél fogva, mely lehetetlenné teszi, hogy a gyűlés lefolyásának minden mozzanatáról alapos tájékozódást szerezzünk, — mindenről kimerítően referáljunk: csupán erre és egyéb közérdeklő dolgokra kívánunk ezúttal reflektálni.

Ha sokor és sokban volt is kötelességünk, a közérdek szempontjából gáncoskodni, ami az ármentesítő társulatnál történt; viszont lapunk sohasem zárkózott el az érdem elismerésétől sem.

Már ez alkalommal az érdem elismeréséről van szó.

Szentes és a hozzátartozó ártéri öblözet vagy helyesebben szakasz valóban nagy halára van lekötelve a társulat főigazgatója iránt, aki egész befolyásával, teljes sikerrel küzdött a társulat most lefolyt gyűlésén e vidék belvízszabályozása érdekében, szerencsés megoldáshoz juttatva ez ügyet, melyből gazdaságilag és így természetesen vagyonilag is kiszámíthatlan haszon járul reánk.

360 ezer frot szavazott meg a társulat közgyűlése Szentes és vidék belvízszabályozásának keresztülvitelére és az ahhoz szükséges vízművek, zsilipek és vízemelőgépek kiépítési költségeit.

Aki tudja, hogy a nagy érdekeltségbe tartozó másik két szakaszon már jórészt kiépültek e vízművek, zsilipek és vízemelő; aki ismeri azt a szívós harcot, mely egymásik szakaszunk valamelyes külön költség megszavazása tekintetében a jobban szituált szakaszok részéről folyik, csak az képes teljes értéke szerint megbecsülni a társulati főigazgató sikerét, mellyel éves költségvetése e tételét a közgyűlés által megszavaztatta.

A társulat közgyűlésén szönyegre került ügyek közt általános érdekű volt az új adózási kulcs és ártéri osztályozás miniszterileg történt jóváhagyásának tudomásul vétele.

Egy régi sérelem nyer ezzel kedvező elintézt, mert az által válik lehetővé a leszámolás az ártéri birtokosok adófizetésével a multra nézve; ez által lesz most már eszközhető, hogy akik az ideiglenes kirovási kulcs mellett aránytalanul túlterheltek adóval, azok túlfizetése a leszámolás útján megtérüljön.

Azonban a vízszin szerint való beosztás — értesülésünk szerint — még most sem véglegesen befejezett. A belvízszabályozás teljes keresztülvitele ugyanis sok ártéri birtok értékét fogja tetemesen emelni és így csak ennek befejeztével lesz voltaképpen a végleges osztályozás keresztülvihető, mely a lehető legigazságosabb tehermegosztást eredményezze.

Zsilinszky főispán búcsúzása.

A szeretetteljes ragaszkodás, melylyel vármegyénk, de különösen Szentes város józan értelmisége Zsilinszky Mihály főispán személye iránt van, az ovációk, az ünnepeket hosszú láncolatává avatta fölünk való búcsúzását, hogy im a királyi kegy és kormánybizalom oly fontos kultúrmisszió teljesítésére hívta el fölünk, melyen kipróbált hazafiságára Zólyom-megyében vár.

Tiszviselőtestületek, egyesek és egyetek siettek, hogy a szív egész megelegvel legyenek búcsút és köszönetet el attól, aki fölül meggyőződésük, hogy a legtisztább, legönzetlenebb szándék, a legjobb akarat vezette őt negyedfél éven át vármegyénk kormányzatában s aki fölül meg vagyunk győződve mindannyian, hogy zólyommegyei főispánsága csak rövid átmeneti állomás, ahonnan hamarosan egy sokkal magasabb állásba fog elhivatni.

A távozó főispánt sok keserűség érte rövid ittműködése alatt. A legméltatlanabb, legdurvább és legigaztalanabb megádatatásokat kelle elszenvednie olyanok részéről, akik semmi tekintetben sem hivatottak mások cselekedetei fölött itelni. Távozásának búcsúünnepségei azonban meggyőzhették őt arról, hogy igazza volt, amikor e támadásokat és a támadókat egyformán negligálta, semmibe sem vette és haladt egyenesen, a maga útján, a maga elé tűzött cél felé: mert bizonyított, hogy a legjobbak megértették nemes intencióit, igaz érték szerint becsülték közhasznú és sok tekintetben áldásos működését, mikért csak halvány viszonzás volt a búcsúzókor iránta spontán nyilvánult őszinte ragaszkodás akármilyen bensőséges és meleg külső megnyilatkozása.

A f. hó 19-én érkezett körülünkbe Zsilinszky főispán, hogy bútorai elszállításáról gondoskodjék és a vármegye tisztikarától, valamint jó barátaitól, ismerőseitől búcsút vegyen.

Minden ünnepeket elől szerényen ki akart térni, annyival inkább, mert a zólyomi installáció előkészületei folytán ideje szűkezsabott.

De nem térhetett ki az elől, hogy tisztelői le ne rójják iránta az őszinte nagyrabecsülés adóját és így nőtte ki magát pár napos itt időzése a tünnető rokonszeny nyilatkozatok azon láncaivá, melylyel az alábbiakban számolunk be.

Búcsúzó tisztelgések.

A f. hó 20-án, délelőtt 11 órakor a vármegye tisztikara, a járási tisztviselők bevonásával, búcsúzott a főispántól.

A tisztikar szónoka Csató Zsigmond dr. alispán volt, aki megemlékezvén a távozó negyedfél éves ittműködéséről és az általa kivívott sikerekről, szép beszédben utalt a tisztikar őszinte ragaszkodására, mely amilyen erős volt az együttműködés idejében, bizonyára olyanul marad meg a távozó személye iránt akkor is, amikor az az együttműködés megszűnik, olyanul marad meg mindenkorra.

Zsilinszky főispán csaknem a könyvezésig meghatva vett búcsút a tisztikartól, melynek soha sem igyekezett rideg fenségbséget fitogtatni, hanem mindenkor bár szigorú, de jóakaró főnöke volt.

Ugyanaz nap delben a járásbírósg tisztelt a távozó főispántól, délután 3 órakor pedig a főgimnázium tanárkara. Az előbbiek szónoka Góla Sándor kir. járásbíró, az utóbbiaké Zolnay Károly igazgató volt és a főispán mindkét testülettel a legszívelesebben búcsúzott el.

Másnap, a f. hó 21-én, délelőtt a helybeli evangélikus egyház presbiteriuma, élén Petrovics Soma lelkesült tisztelt a főispánról, hogy tőle szívvel búcsút vegyen. Ugyanakkor délelőtt búcsúzott el a szentesi vereskereszt-egylet is, Sarkadi Nagy Mihály elnök és Aradi Kálmán titkár által képviselve, a főispáné ő méltóságától, aki ez egyetnek itt társelnöke volt.

Délután a törvényhatóság tagjai gyűltek össze, a rendelkezésre állott időhöz mérten igen szép számban, hogy a főispántól elköszönjének és őt egyidejűleg Zólyomvármegye főispánjává történt kinevezetése alkalmából üdvözöljék.

A megyebizottsági tagok Fekete Márton kérték fel, hogy őket a főispánhoz vezesse.

Szépen átgondolt és átértett beszéd volt, melylyel nevezett megyebizottsági tag, társai ne-

vében is, a főispántól elbúcsúzott és őt egyidejűleg üdvözölte.

A jelenvoltak lelkes éljéne kísérté és fejezte be a beszédet, melyre a főispán mély meghatottsággal felelt.

Válaszában visszatekintett a multra, ittműködése idejére. Erőteljes, jellemző vonásokkal vázolta annak képét, törekvéseit, harcait és vétege azzal, hogy az itt hiven teljesített kötelessége tiszta öntudatával távozik körülünkől új állásába, hol bizonyára — ha nem is ilyen természetűek, mint itt — de szintén küzdelmek várják.

Harsány éljéne adta meg szép beszédére a visszhangot s miután a főispán még a jelenvoltak többjével pár szívvelyes szót váltott, a búcsú-tisztelgés véget ért.

Az nap delután tiszteltek még a főispánnál: a polgári kör, valamint Mindszent és Szegvár küldöttségei.

Búcsú-lakoma.

Diszes, választékos közönséget gyűjtött be a f. hó 21-iki búcsú-lakoma a Kasszálló nagytermébe. Résztvett az estélyen a város egész értelmisége csekély kivétellel, többen Csongrádról, Mindszentről és Szegvárról, míg a tisztán innen járást, a rendelkezésre álló rövid idő miatt, csupán az itt időzőtt Kelemen Béla dr. főszolgabíró képviselte.

Mintegy 220—230 résztvevő volt jelen, hogy kedélyesebb tegye az elválást a szeretett főispántól, kit a terembe léptekor percekig tartó lelkes éljénezés fogadott.

Fesztelen, mondhatni családias jellegű társas-vacsora volt ez, menten az ilyen alkalmakkor rendszeren nyilvánulni szokott rideg tartózkodástól.

Az első pohárköszöntő a búcsúzó főispán Csató Zsigmond dr. alispán mondotta, majd nyomban utána Stamer Sándor nyug. alispán, mindketten a távozó volt első munkatársai és így leghivatottabb tolmácsolói is az elévülhetlen érdemeinek. Rövid, tartalmas beszédüket lelkes éljénezés kísérte, mely frenetikusá vált akkor, mikor utának Keller Lajos mindszeri plebánus Mindszent és Szegvár községnek nevében emelt szót, szépen sikerült beszédben mutatva rá arra a szétörhetetlen kapcsolatra, mit a távozó főispán önmaga és a vármegye népe közt a szentes-vásárhelyi vasút létesítésével kovacsolt.

Keller után a búcsúzó főispán mondotta el egyik legszebb, legremekebb beszédét, lebilincselve hallgatói figyelmét e beszéd eszmegazdagságával.

Majd Fekete Márton üritett poharat a távozó főispán nevének üdvére és családi boldogságára, szép beszédben, mely után percekig tartott a lelkes éljénezés.

Utána Petrovics Soma mondott nemes hévvel és költői pathósszal sikerült pohárköszöntő a távozó főispánra, kit közvetlen ezután Réti Ferenc köszöntött fel a csongrádiak nevében, Tasnady Antal dr. polgármester pedig szentesi nagyszámú tisztelői nevében.

A komolyabb jellegű pohárköszöntők sora ezzel befejezést nyert és jöttek a vidámabb tőztek, miknek elsejét Petrovics Soma mondotta, zajos derűtséget kelte annak sikeres kariközásával, miként vádolták Zsilinszkyt itteni ellenfelei tőtséggel és a tőtek portálásával.

Humorós felköszöntő mondott ezután: Tasnady polgármester, Kelemen Béla dr. főszolgabíró, a legzajosabb derűtséget kelte, Bánfalvi Lajos és Balázsovits Norbert.

Éjfél volt, mikor a főispán, szívvelyes búcsút véve a társaságtól, visszavonult. A társaság nagy része azonban hajnali 4 óráig együtt maradt fesztelen, kedélyes mulatozásban.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. október 23.

— Személyi hír. Zsilinszky Mihály főispán tegnap delután útazott el véglegesen Szentesről, Vásárhelyen át, horgosi birtokára. Installációja Zólyomvármegye főispáni székébe, a megváltozott dispozíciók szerint, nem

a f. hó 31-én, hanem 29-én lesz Besztercebányán és ezen ünnepségre a volt főispánunkat számos itteni megyebizottsági tag tisztelője kíséri el.

— Meggyűlés. Vármegyénk törvényhatósága, mint erről már hírt adtunk, a f. hó 27-én tartja évnegyedes rendes közgyűlését Csató Zsigmond dr. alispán elnöklété alatt. E közgyűlés tárgysorozata összesen 132 pontot ölel fel, melyek közül mint különösen közérdekeket emeljük ki a következőket:

1. Alispáni évnegyedes jelentés.
2. Közigazgatási bizottság jelentése az 1892. év I. feléről.
3. Lukács Béla keresked.-ügyi m. kir. miniszter úr ő nagyméltóságának legkegyelmesebb kinevezését tudató leirata.

4. Zsilinszky Mihály Csongrádvármegye főispánjának ezen állásától való felmentése mellett Zólyomvármegye főispánjává és helyébe Tallian Béla Somogyvármegye főispánjának ezen állásától való felmentése mellett Békés- és Csongrádvármegyék főispánjává történt legkegyelmesebb kinevezését tudató 4317./eln. sz. belügyminiszteri rendelet.

6. A várm. törv.-hat. bizottság 117./899. sz. határozatával kiküldött végrehajtó bizottságnak jelentése a szentes-hm.-vásárhelyi h. é. vasút építés érdekében tett intézkedésről.

8. A vármegyei árvaszéknél lemondás folytán megüresedett I. ülnöki, esetleg II. és III. ülnöki állások választás új való betöltése és helyettes elnök választása.

9. A csongrádi járási főszolgabírói hivatal választás újtáni betöltése.

10. A horgosi Káráz-féle alapítványnál megüresedett ösztöndíjas helynek betöltése iránt tencdó intézkedés.

12. A törvényhatóság köztük építési és fenntartási kiadásairól, másrészt ezek fedezésére szükséges bevételekről 1893. és 1894. évekre készített várm. költségelőirányzat tárgyalása.

14. Soós Pál vármegyei t. főügyésznek a 190./892. számú törvényhatósági bizottsági határozattal Horgos község vagyonkezelésének megvizsgálására kiküldött bizottság eljárásáról szóló jelentése.

15. Szentes város 1890. évi közpénztári számadásának felülvizsgálására vonatkozó 235./kgy. 892. sz. határozat ellen Juhász János Szentes városi biraknyilvántartó részéről közbevetett felelkezés folytán 73038./892. sz. belügyminiszteri rendelet értelmében a várm. számvevőség által tett előterjesztés.

17. A m. kir. belügyminisztérium 60493./892. sz. rendelete Tömörkény pusztának Mindszent községtől való különválása, illetőleg önálló községgé alakulása tárgyában.

18. A m. kir. belügyminisztérium 61076./892. sz. rendelete Szentes város szervezési szabályrendeletének felülvizsgálása tárgyában.

19. M. kir. belügyminisztérium 56993./892. sz. rendelete Szentes város részére alkotott számvitel és pénzkezelési szabályrendelet jóváhagyása tárgyában.

22. A m. kir. igazságügyminisztérium 16352./892. sz. körrendelete a sajtóperekben hatósági körrel felruházott törvényszékek újabb szervezése és azok sajtóbírószági kerületeinek újabb beosztása tárgyában.

— **Virilise-bírálat.** A vármegyei törvényszék virilisek biz. tagjainak jövő évre érvényes névjegyzékét, hallomásunk szerint a f. hó 29-én fogja felbírálani a bíráló bizottság a netalán beérkező fölebbezések tekintetében.

— **Újabb egyesülési tárgyalás.** Köz tudomású, hogy a tenyő-szt.-mártoni, szentesi és szentes-vásárhelyi vicinális vasutak egyesülése tárgyában a kereskedelmi minisztérium által kezdeményezett közös tárgyalás a mult alkalommal, hogy erre az érdekeltek a nevezett minisztérium által meghívtattak, a tenyő és szentesi érdekeltségi kiküldöttek csökönőségén hajótörést szenvedtek. A tárgyalás, mint erről utólag értesülünk, nem folyt le olyan simán, ahogy a Szentesi Lap akkor előadta és a minisztert képviselő miniszteri tanácsos nagyon is érthetően tudtára adta a fentnevezett két érdekeltség csökönős képviselőinek, hogy a magyar államvasutak tarifa-politikájá folytán csökönőségüknek kárát vallhatják az általuk képviselt érdekeltségek. Az egyesülésre nézve ugyanakkor a minisztérium újabb tárgyalásra hívta meg az érdekeltségeket és ez az újabb tárgyalás a f. hó 24-én vagy legkésőbb 26-án fog Budapesten megtartatni.

— **Kereskedelmi szakképzés.** Több ízben cikkeltünk már, hogy városunkban milyen hiánnyal érezni egy alsó-fokú kereskedelmi iskolának és mennyire szükséges volna, a kereskedő tanoncok törvényes létszáma mellett, azok szakzerű kiképzéséről, ilyen iskola felállításával gondoskodni. Ez év nyarán is több alkalommal behatóan foglalkoztunk e kérdéssel, felhívtuk rá a tanfelügyelő figyelmét, bizonyos kezdeményező lépések tétettek is az iskola létesítésére, egy bizottság működött a tervezet előkészítésén; de a helyi ádatlan viszonyok közt a kezdet kezdetén túl az ügy nem haladhatott, majd hamarosan le is került a napirendről, elaludt mélyesen. Annál kellemebben lep meg most bennünket, hogy értesülünk, miszerint a kereskedő ifjak helybeli egylete melegen karolta fel a kereskedői szakképzés eszméjét és célja leván különben is az önképzés, egy november 1-én kezdődő, 7 óra terjedő tanfolyamot nyit, melyen az alsó-fokú kereskedelmi iskolákra miniszterileg megállapított tanterv tartatnék be és szerint a tanfolyam tantárgyai volnának: Kereskedelmi könyvtel és levelezés; a váltó ismertetése; általános számtan és magyar nyelvtan kapcsolatban a kereskedelmi ügyiratok fogalmazásával. Lapunk szűk tere ezúttal nem engedí, hogy az egyletet az eléggé nem dicsérhető törekvést kellően méltányoljuk és az eszmével behatóan foglalkozunk. Legközelebb azonban visszatérünk e tárgyra és addig is megemlítjük, miszerint az egylet a tantárgyak előadására Fabián Soma és Richthartmann Samu urakat nyerte meg és a tanfolyamra egyleti tagok 4 frt összes, nem egyleti tagok pedig havi 1 frt tandíj fizetés mellett Budai Imre, egyleti önképzőkörü titkárnál jelentkezhetnek.

— **Honvédek tiltakoznak.** A budai honvéd-szobor f. évi november hó 2-án történő leleplezése alkalmakor tervbe vett Hentziszobor-koszorúzás ügyében, a szentesi 48/49-iki honvédek gyűlésre hívta össze Maaburg Sándor báró, honvédegyleti elnök. A meghívót lapunk más helyén közöljük. A honvédegyülés ma délelőtt fél 11 órakor lesz a túl a kurcai gyűlésteremben és mint értesülünk, az egylet tiltakozni fog a Hentziszobor tervbe vett megkoszorúzásá ellen.

— **Iparhatósági megbízottak választása.** A jövő, 1893-ik évben működni hivatott ipar-

hatósági megbízottak választása céljából, az iparügyi tanácsnok a f. évi november 1-től 8 napi közszemlére állította ki hivatalos helyiségében, a választásra jogosult kereskedők és iparosok névjegyzékét. Akik e névjegyzék magukra sérelmesnek tartják, az iránt való felszólalásukat november hó 10-ig nyújthatják be irásosan a városi tanácshoz mint iparhatósághoz.

— **Esküvő.** Kurcz Márton, a szentesi hitelszövetkezet fiatal tisztviselője ma délután 4 órakor ünnepli menyegzőjét a helybeli izrt. templomban Purjesz Mór kedves nevű leányával, Paula kiasszonnyal.

— **Betiltott vásárok.** A koleraveszedelem miatt országszerte betiltja a kormány az országos vásárok megtartását. Vásár alkalmakor mindenfelől nagy közönség gyűl össze, egymással érintkezik és így legkönnyebben válhat a gyilkos kolerabacillus akaratlan terjesztőjévé. Erre való tekintettel tiltatott be a nagykőrösi őszi országos vásár is mely ma kezdődött volna, továbbá a szarvasi és székesfehérvári őszi orsz. vásár.

— **Hulla felismerés.** Hirt adtunk róla lapunk egyik utóbbi számában, hogy a városunk alatt a Tisza vize egy női hullát dobott ki, személyleírását is adtuk akkor e hullának és említettük, hogy arany gyűrű volt az ujján. A rendőri körözés nyomán a csongrádi előjáróság irt át rendőségünkhöz, hogy e hullában a leírás után, egy onnan elűnt pécsváradai illetőségű szabad-leány, Aul Borbálára ismertek, minék folytán a rendőség most értesíteni fogja úgy az illető csongrádi korcsmárost, kinél a szerencsétlen leány tartózkodott, valamint a szüleit is, hogy esetleg a személyazonosság biztos megállapíthatása végett jelentkezzenek.

— **Katalin-bál.** A helybeli iparos-ifjúság Katalin-bálja, nem — mint tévesen irtuk korábban — a f. hó 26-án, hanem november hó 26-án lesz a Kass-szállóban. A rendezőség e mulatságra a meghívókat a napokban bocsátja ki.

* **Ha sok ezer ember bizonyítja,** ha a leghirebb tanárok s számos gyakorló orvosok elismerően nyilatkoznak valamely szerzőről, mint például Brandt Richárd gyógyszerész valódi svájci labdacsaíról, akkor kétségtelen, hogy csakis egy valóban hasznos házi- s gyógyszer lehet szóban. A svájci labdacsok egyedül kintőn hatáskunak köszönhetik mai, általános elterjedtségüket, mint semmiféle más szer el nem ér. El kell olvasni azt a 400, hivatalból hitelesített levelet, amelyek 8 hét alatt érkeztek be. A valódi, fehér keresztrel vörös alapon jelzett, svájci labdacso dobzonként 70 kr. kaphatók a patikában. Főraktár: Török József patikája, Budapesten, Király-u. 12.

* **Kovács és Mezei** a legnagyobb budapesti bevásárlási cég thea, rum, cognac és kávéárúkbán. E két ur e téren szerzett számos tapasztalataik után, átvette a már évek óta ismert Bieber-féle exportüzletet, a kerepesi úton 6-ik sz. alatt. Alkalm nyit már megizelni a Kovács és Mezey cég különféle minőségű thea, rum, cognac és kávé cikkeiket és általánosan, sőt gourmandok véleménye szerint is ezek az árúk mind a legfinomabbak, tiszták és valódi, miután a cég összes készleteit első bevásárlási helyekről, u. m. Pecking, London stb. hozatja. Ajánlatos volna t. olvasóinknak ezen cég részletes árjegyzékét meghozatni.

KÖSZÖNETNYILVÁNTÁS.

Mindazon ismerősök és jóbarátok, kik felejtethen férjem, néh. Farkas Gedeon végítettség-tétele alkalmával megjelenni és részvétők által a család fájdalomt enyhíteni igyekeztek, — fogadják ez úton szives köszönetünket.

Szentes, 1892. okt. 21-én.

Ösv. Farkas Gedeoné és családja.

MEGHÍVÓ.

A Budavár ostrománál elesett honvédek emlékére felállítandó emlékszobor leleplezése és egyúttal a szobor-bizottsági elnök, Ivánka Imre ur által tervezetbe hozott Henczi szobornak az 1848/49-iki honvédek által leendő megkoszorúztatása ügyében való tiltakozásnak kifejezése végett felhivatnak az 1848/49-iki honvéd bajtársak, hogy f. hó 23-án, vasárnap d. e. 11 órakor a túl a kurcai közgyűlési teremben tartandó honvéd közgyűlésre, mentül nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

Szentes, 1892. október 21,

Iokomándi Ferencz,
h. e. jegyző.

MEGHÍVÁS.

A Gazdák és iparosok ált. Hitelszövetkeztének szentesi tagjai a f. hó 30-án, d. e. 10 órakor az ipar-testület házában (c é h h á z) tartandó értekezletre, melynek tárgya a f. é. rendes közgyűlés határozatának végrehajtása és a további ügyvitel iránti intézkedés fogja képezni, ezennel meghívattak,

Az elnökség.

Irodalom.

Irodalmi eseményszámba megy a Magyar Géniusz-nak legújabb száma. Páratlanul áll még a külföldi szépirodalmi lapok között is e szám, úgy a szövegének magas irodalmi értéke, gazdagsága és aktualitása, valamint a gyönyörű illusztrációk egész sorozata által. Legelső helyen kell kiemelnünk, hogy a Magyar Géniusz jelen számában kezdi meg Gonda Dező *»Agnes»* című nagyerdeki regényét. Gonda Dező a legkiválóbb magyar novellisták egyike s elbeszélőli fényes tehetségét ez érdekfeszítő regényben pazzaron csillogtatja. A mese érdekes szövést egyesíti a lélektani elemzés bravúrosságával, a jellemek hű rajzát az események rohamosságával. Megragadó érzelmeivel, gyönyörű magyaros nyelvezetével, plasztikus leírásával olyan regényirok mutatkozik, a ki hivatva van helyet foglalni a legelső között. Ugyancsak e számban nyitja meg a Magyar Géniusz *»Orvosi szalon»* című rovatát, melynek vezetéséhez sikerült megnyernie az orvosi és irodalmi körökben egyaránt nagybecsűt orvost és írórt, Dr. Feleki Sándort. De hogy megközelítő képet adjunk a Magyar Géniusz e számáról, közöljük tartalomjegyzékét: A főthi dal jubileuma (három képpel). Salamon Ferencz (arcképpel). Tennyson lord (arcképpel). A német császár Bécsben (kép). A távlovaglás (két képpel). Gonda Dező: Agnes (regény). Gerri Gyula: Műszaki csapatok újjászervezése. Bede Jób: Szegényes temetések. Vértesi Dező: Az élet naplójában. Dr. Feleki Sándor: Orvosi salon. Róna Béla Erdőben. Képek: Mária Terézia Főhercegnő A német távlovagló Kisbérben. A vén bűnös. Koleraképek. Arcképek: Vörösmarty; Salamon Ferenc; Tennyson; K. Kovács Juliska; Reizenstein főhadnagy. A Magyar Géniusz a legszebb, legfényesebb, de e mellett a legolcsóbb hetilap, melynek előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI. Aradi-útca 8. sz.

Felhívás.

Az országos magyar dalár-szövetségnek folyó év augusztus havában Budapesten tartott közgyűlése alkalmával Fiume város közönsége az országos dalár-szövetséget meghívta, hogy az orsz. dalár ünnepély 1894-ben Fiume városában tartassék meg.

Ezen meghívást a dalár-szövetség közgyűlése elfogadta s határozatailag kimondotta, hogy az 1894-ik évi országos dalár-ünnepély Fiumében leendő.

A szentesi daleylet ezen körülményből kifolyólag már most elhatározta, hogy ezen ünnepélyen testületileg s mint működő egylet vesz részt s törekvést oda irányítja, hogy a magyar alföld ezen egyik legrégibb daleylete a magyar tengerparton hajótörést ne szenvedjen.

Ujból kíván tehát ez alkalomra szervezkedni, hogy minden tekintetben erős, tekintélyes és kifogás alá nem eső egyület mutathasson be, miért is elhatározta, hogy kebelébe új erőket gyűjt.

Felhívja azért mindazon dal-kezdvelő együnetek, kik az együletbe mint működő tagok belépni óhajtanak, — sziveskedjenek e célból Jóó Károly karnagy úrnál jelentkezni, ahol a továbbiakra nézve bővebb felvilágosítás fog adni.

A szentesi dalegylet.

Nyilvános számadás.

A kereskedő ifjak által a f. évi július hó 31-én rendezett nyári mulatságról a rendezőség eddig — közbejött akadályok miatt — nyilvánosan el nem számolhatván, azt most következőkben teszi:

Bevétel:

jegyekből 474 frt — kr.

felülfizetésekből 37 frt 90 kr.

csarnokokból 248 frt 31 kr.

összesen: 763 frt 21 kr.

Kiadások: 553 frt — kr.

Marad az egyesület javára 210 frt 21 kr.

Felülfizettek: Bányai József, Kánicz Ignác, dr. Mátéffy Ferenc, Szénássy Ferenc, Moskovicz Oszkár, Böleskei Testv., Skary Mandl és Uffenheim, H. Szabó Sándor és Ehrmann N. Illés urak, Sárdy Mihályné úrnő 2—2 frtot; Steiner és Frey 3 frtot, Balkányi Arthur, Hauser Géza, Petrovics Soma, Mócz Kálmán, Cohn Jakab, Wellich Vilmos, özv. Podhradzky Kálmán, Mátéffy Kálmán, Soós László, Antal József, Szánthó Lajos, ifj. Nagy Ferenc urak 1—1 frtot; Borbély Lajos úr 50 krt és Kiss Gyula úr 20 krt. Fogadják úgy a t. felülfizetők, mint Zsoldos Ferenc és Sonnenfeld Sámuel urak, a faanyagok kölcsönzéseért, ifj. Zsoldos Ferenc úr a túzjáték rendezéseért, Tasnády Imre úr a hangversenyi közreműködésért, Buday István úr a sátoroknak saját árban, de különösen ügyes és gondos elkészítéseért és Reichenbach Jakab úr a lepény ajándékozásaért, a rendezőség nevében halás köszönetünket.

Szentes, 1892. október hó 21-én.

Richter Jakab,
titkár, h. elnök.

Brüll Vilmos, *Ifj. Kovács Sándor,*
ellenőr. pénztáros.

KÖZGAZDASÁG.

Az új pénz. A körmöci pénzverdében most veretés alatt levő húszkoronások a t, melyekből körülbelül tizezer darabbal készülnek el naponta, amennyiben az

állam számlájára veretnek, egyelőre érckészletnek tartják meg; ugyanezt teszi természetesen az osztrák-magyar bank is a bank számára készülő aranyérmekkel, melyek veretését legközelebb megkezdi. Hogy azonban — bár korlátozott mennyiségben — a közforgalomba is juthasson már mostanában az új aranypénz, Wekerle pénzügyminiszterrel egyetértve az osztrák pénzügyminiszterrel, elhatározta, hogy az állampénztárakat, illetőleg a pénzverdét fel fogja hatalmazni, hogy az arany kilógrammja után hat koronában megállapított veretési díj ellenében, magánosok számára is adhassanak húszkoronásokat. E veredjék két koronával magasabb lévén, mint az osztrák-magyar bank által fizetendő díj, az új húszkoronások csak egy csekély praemium mellett lesznek kaphatók, mely 3276 koronánként két koronát, tehát körülbelül 1/2, ezertől tesz ki, s melyet a közönség az átmeneti időben nagyon szívesen meg fog fizetni. Természetes, hogy mihelyt az állam és a bank forgalomba hozzák az új aranypénzt, ez a praemium teljesen csöklik. A képviselőknél a jövő hét folyamán a képviselőház pénztáránál rendelkezésre bocsátanak bizonyos mennyiségű új aranypénzt beváltásra.

Tenyészbikák beszerzése. A földművelésügyi miniszter a jövő évtől kezdve e címen magasabb összeget kíván igénybe venni. A rövid időn alkotmányos tárgyalás alá kerülő mezei rendőrségi törvény a községekkel a tenyészapállatoknak bizonyos meghatározott időn belül leendő beszerzésére fogja kötelezni. A törvény emez intézkedésünk pontos végrehajtását biztosítandó, előre kell gondoskodnunk arról, hogy e tenyészbikák rendelkezésre álljanak. Ez pedig csak akkor lesz lehetséges, ha a törvényhozó testület a földművelési minisztert azon helyzetbe juttatja, hogy a szükséges előmunkálatokat egész erővel foganatba vethesse.

Nyiltér.*)

Jegyzőkönyv

felvétellett Szentesen, 1892. évi október hó 19-ik napján, a T a s n á d y Imre cs. és kir. tartalékos hadnagy és S i m a Ferenc lap-szerkesztő, országgyűlési képviselő urak között felmerült lovagias ügyben.

Alulírottak, mint T a s n á d y Imre úr megbízottai, f. évi október hó 18., majd 19-ik napján S i m a Ferenc úrnál megjelenvén, előadtuk, hogy a »Szentesi Lap« 122. számában »Városi közgyűlés« cím alatt megjelent

*) E rovathban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

közlemény megbízónkra nézve sértést foglal magában. Megbízónk nevében a közlemény sértő részének, mint valótlanoknak, visszavonását, — ennek megtagadása esetén fegyveres elégtételadást kérünk.

S i m a Ferenc úr erre a következő nyilatkozatot állította ki és szolgáltatta kezünkhez:

»Lapunk mult számában, a közgyűlési tudósításban T a s n á d y Imre úr neve a következő megjegyzéssel került a lapba, hogy: »Ő bottal rohant a terembe és szintén fenyegető állást foglalt, de ezt a fiatal embert, kit bátyja iránti lelkesültség vitt e ballépésre, kitolják a teremből«, — T a s n á d y úrra vonatkozó ezen közlemény egy más személyvel való sajnos tévedésből juttott lapunkba, amennyiben a közlemény írója őt egy más egyénnel tévesztette össze, kinek közgyűlési illetéktelen fellépése immár rendőrségi eljárás tárgyát is képezi. Ezekből természetesen következik az, hogy T a s n á d y úrra vonatkozó közlemény, mint sajnálatos tévedés következménye, teljesen csöklik és részünkről feltétlenül visszavonottnak tekintendő.

Előtűnk: *Sima Ferenc* s. k.,

Horváth Jenő s. k. szerkesztő.

Kristó Nagy Antal, s. k.

Mely nyilatkozat által a T a s n á d y Imre és S i m a Ferenc urak között felmerült ügyet elintéztettnak jelentjük ki.

K. m. f.

Horváth Jenő.

Kristó Nagy Antal,

mint Tasnády Imre úr megbízottai.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: *Dr. Mátéffy Ferenc*

Társ-szerkesztő: *Bánfalvi Lajos.*

**Egy jó házból való fiú
tanoncul
azonnal felvétetik
Schiller M. Hermann
fűszerkereskedésében.**

Hirdetmény.

Szentes város képviselőtestületének 108./890. sz. határozata folytán, a város tulajdonához tartozó 57²¹/₁₀₀ méter hosszú, 11³⁷/₁₀₀ méter széles serházi nagypülete, és pedig külön a tetőzet 12 vagy több szakaszban, külön a tetőglafalazat szintén több szakaszban, f. évi október 30-án, délután 2 órakor, a helyszínen tartandó árverésen, azonnali fizetés mellett örök áron el fog adni.

Venni szándékozókat az árverésre ezennel meghívottnak.

Szentes, 1892. okt. 15.

Nagy Imre,
tanácsnok.

Tea Rum Cognac Kávé

KOVÁCS ÉS MEZEY

mint *Bieber Antal* utódai, ajánlják idei termésű

orosz és chinai teákat

a legkiválóbb minőségben. A minőségek jóságáért, tisztaság és valódiságáért kezeskedünk.

Kávék 5 kilós postacsomagokban

a legkiválóbb minőségben díjmentesen.

Jamaikai és braziliai rumok

hamisítatlan kiváló minőségben.

6—1

Kimerítő árjegyzék kívánatra díjmentesen küldetik.

Mérsékelt árak.

Megrendelési hely és levélcím:

Kovács és Mezey, Budapest

Kerepesi-út 6-ik sz., a nemzeti színház átellenében.

Nagyvárad-Ménási bortermelők szövetkezete.

Méltóságos Atzél Péter saját termésű palackborainak főraktára.

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszertien hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és nyári.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, tofujtság, savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorfájdó, felesleges nyálkákiválasztás, ártásig undor és hányás, gyomorgörcs, székülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejlettségénél, a mennyiben ez a gyomortól származó, gyomortüneteknél etelekkel és italokkal, gúlszék, májgöcs és námoroknál.

Emellett bajknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitünőknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg 4 kr. használati utastással együtt 10 kr., nagy üveg 4 a 70 kr.

Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszerháza

Budapest, Király utca 12 sz.

A végleges és aláhírt tüzeten tessék megtekinteni! Csak oly csempéket tessék eligadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódságát bizonyítom”.

A Máriaczei gyomorcsépek valódián kaphatók

Kapható: Szentesen Várady Lajos és Kun-Szent-Mártonban Szilárdi Károly és Remetye Dező gyógyszerész uraknál.

Értesítés.

Tudatom a t. közönséggel, hogy ügyvédi irodámat

Szathmáry Ede ügyvéd úr házából Weisz Bernát-né tyúkpiactéri házába, a volt táviró-hivatal helyiségébe helyeztem át.

Szentesen, 1892. október hó.

3—3 Dr. Purjesz János, ügyvéd.

Haszonbérbe adás.

Néhai Kötymán Andrásné és néhai Kötymán Sámuel nevén álló derekegyházioldali 1/4 telek tanyaföld a f. évi szeptemb. 29-től kezdődőleg egy évre haszonbérbe kiadó. Értekezhetni dr. **Mátéffy Ferenc** ügyvéd törvényszékileg kinevezett zárgondnokkal. 8

213. 1892. szám.

3—1

Hirdetmény.

Az 1892. évre megválasztott iparhatósági megbízottak működési határideje ez évi december hó 31-én lejárván, az 1893. évben működni hivatottak a f. évben megválasztatnak.

A volt földmivelés, ipar- és kereskedelemügyi minisztériumnak 1885. évi 52211. sz. rendelete alapján, a választásra jogosított kereskedők és iparosok névjegyzéke összeállított; ezen körülményt oly figyelmeztetéssel tudatom az illetőkkel, hogy a lajstromok a f. évi november hó 1-től 8-ig, alulirott tanácsnok hivatalos helyiségében közszemlére kitétetvén, az ellen felszólamlásnak van helye; a felszólamlások november hó 10-ik napjáig nyújtandók be írásban a tanácshoz mint e. f. iparhatósághoz.

Szentesen, 1892. október 22.

NYIRI GYULA,
iparügyi tanácsnok.

Halottak emlékére!

NYIRI GERZON

úri-utca, III. tized 137. szám alatti saját házában a „KEGYELET”-hez címzett

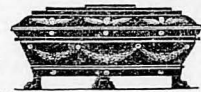
disztemetkezési vállalata

és legdúsabban felszerelt sirkőraktárában mindenemű és nagyságú legfinomabb gránit és carrarai márványkövek és sirkoszorúk, úgyszintén a legdiszesebb érc- és másnemű műkoszorúk a legnagyobb választékban igen olcsó árak mellett szerezhetőek be.

Vidékre rajz mintákat készséggel küld és megrendeléseket gyors- és pontos kiszolgálás mellett teljesít.

Új alapkövek felállítását, siremlékekre utánvéséseket, siremlékek újonnan aranyozását 20 évi jótállás mellett elvállal.

Megrendelt siremlékeket vidékre is a legizlésteljesebb munkával ellátva díjmentesen szállít. 3—3

Eredeti párisi

GUMMI és HALHÓLYAG

utólérhetetlenül kitünő minőségekben, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt tucatja. Pontos szétküldés teljes diszkreáció mellett, mindenfelé.

Reif J. Specialista által, Bécs,

IV., Margarethenstrasse 7.

a legjobb hírből álló e nemű cégek elsője. Legjobb és legszolidabb kiszolgálás. Kimerítő árjegyzék ingyen, bérmentve és zárt borítékban. 26—2

Üzlet-áthelyezés.

Már előre is jelezni bátorkodom, hogy tisztelt vevőim kényelmére október hó végén

férfi-, női- s gyermek-cipő-, kalap- és divatárú-üzletemet

az átellenben épült Harisház görög-templom melletti helyiségébe helyezem át.

Addig is az összes árúkat mélyen leszállított árban, a leglekiismeretesebb kiszolgálás mellett árusítom el.

További szíves pártfogásért eszedezik

Szentesen, 1892. október hó.

teljes tisztelettel

özv. Klein Augusztá.

10—2

A közeledő halottak napjára sirkövek- és sirkoszorúkból dúsán felszerelt raktárát

a legolcsóbb kiszolgáltatás mellett

ajánlja és a n. érd. közönség pártfogását kéri

Szentesen, 1892. okt. hó.

tisztelettel:

özv. Krausz Márkné,

sirkő-, érc- és fakoporsó-raktár tulajdonosa.

3—2

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

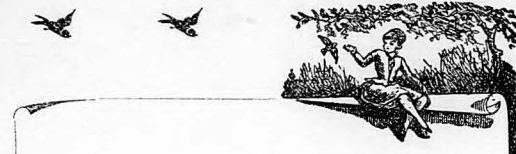
A „SZENTES és VIDÉKE” KÖNYVNYOMDAJA

FOLYÓIRATOK
KÖNYVEK
ZÁRMERLEGEK

KÖRLEVELEK
KERESKEDŐI
NYOMTATVÁNYOK

Névjegyek
közönséges — 50 krtól
aranyozott — 1 forint
Jelző 100 darab

Hozzávalók
Egyeztetési kártyák
időben kiadottak

Menyegzői
Báti Meghívók, Tánczrendek
Diszokmányok
Szalag-aranyozás

Diszmunkák
több színnyomásban is

GYÁSZJELENTÉSEK

GYÁSZZEGÉLYŰ
NÉVJEGYEK

RAKTÁRONY
ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK
KÖTELEZVÉNYEK
ADÓINTÓ-
CZÉDULÁK
JUTÁNYOS ÁRBAN

S Z Á M L Á K
LEVÉLPAPROK ÉS
BORÍTÉKOK
J E G Y Z É K E K
VONALOZOTT
ÜZLETKÖNYVEK
RENDELÉS SZERINT

„SZENTES és VIDÉKE”

SZERKESZTŐSÉGE és HIRLAPKIADÓHIVATALA
(SONNENFELD SÁMUEL UR HÁZÁBAN) I. T. 306. SZ.

ELŐFIZETÉSEKET ELFOGAD — HIRDETÉSEKET VALAMINT NYILTTÉRI KÖZLEMENYEKET
A LEGJUTÁNYOSABBAN SZÁMIT FEL.

